

μερικοί, που δέν τους άρέσουν οί κολλές φιαρίες, θά έχουν σκεφθῇ: Μά δέ βα-
ρύνεται. τίς χρειάζονται όλες αυτές τίς σκοτούρες; Γιατί νά πάρω τέτοιες άπο-
φάσεις, που νά μέ αναγκάσουν νά αντιμετώπιζω αντιδράσεις καί έχθρότητες; Δέν
είναι καλύτερα νά καθίσω στήν ήσυχία μου;

Βέβαια είναι καλύτερα. Δέν υπάρχει καμμιό άρνητικό, υπό ένα μόνο όριο: Πώς
θ' αποφασίσουμε νά είμαστε εύχαριστημένοι μέ τό βούρκο; Άν κατορθώσουμε νά
μᾶς άρέσει νά κυλιόμαστε στό βούρκο, τότε θά είναι όρθια. Άρνημένα άλλως τε
ῶς τό έχουν κατορθώσει αὐτό. Αισθάνονται πραγματική εύχαρίστηση, όταν κυλιού-
νται μέσα στήν βρωμερή, κοχληή, μαύρη λάσπη. Νοιώθουν ένα ξεκούρασμα. Τό χειρότερο
όμως είναι πώς υπάρχουν καί μερικοί "άνώτεροι" άνθρωποι, άνθρωποι που κέμουν
πώς έχουν βῆθαι ύπερβολή στήν τάξη, πο' ο' έχουν ξεπεράσει αὐτοῦ τοῦ εἴδους
τό ῶς (ή εξέλιξις βλέπεται). Αὐτοί, λοιπόν, ὄχι μόνο κυλιόυνται στό βούρκο, ἀλλά
καί τόν ἐξυμνοῦν. Τόν πορευομένην, ὡς τήν ωραιότερη καί μεγαλύτερη ἀπόλαυση.
Τόν έχουν κάνει ἰδανικό τους καί προσκολῶν ὅλο τόν κόσμο, καί κυρίως σῆς τοῦ
νέους νῆδρουν μέρος στήν ἀπόλαυσή τους. Μ' αὐτό τόν τρόπο ἀποσπῶν καί φαί-
σαρις, καί έχθρότητες, καί ὅλα.

Ἄλλ' ἐάν δέν μπορείτε νά συμφιλιωθῆτε μέ τή δυσωδία τοῦ βούρκου, τότε κί-
τε θά πρέπει νά κύνετε. Ἄς τό ἐκαναλάβουμε ὅμως καί πόλιν: Ἄν ἀγαπήσουμε ένα
καλύτερο κόσμο καί θελήσουμε καί προσπαθῶσουμε νά ἐργασθούμε γι' αὐτό, αὐ-
τόν, τότε ἀναγκαστικά θά πρέπει νά ἀντιμετωφίσουμε καί έχθρότητες. Καί πρέ-
πει σᾶχουμε ὑπόψιν μας, ὅτι ὅσο πιά μεγάλη εἶναι ἡ ἀγάπη μας γιά ένα καλύτε-
ρο, ἀνώτερο κόσμο, τόσο μεγαλύτερες θά εἶναι καί οἱ έχθρότητες που θά ἀντι-
μετωφίσουμε. Ὅστε θά προχωρήσουμε; Δέν δειλιάζουμε; Ἐμπρός, λοιπόν!

Ἐχετε πραγματικό δίκιο, που δέν θέλετε νῆσταματήσετε, που δέν σῆς ἀρέσει
νῆς συμφιλιωθῆτε μέ τή βρωμιά. Γιᾶ νουτίζετε γύρω σας. Ἐσθε εύχαριστημένοι
μέ ὅτι γίνεται γύρω σας; Ἄν ὁ Κύριός μας ἦταν στή θέση σας θά ἦταν εύχαριστε-
μένος;

Γιᾶ ρίξτε μία ματιά μέσα στό σχολεῖο σας. Δέν υπάρχουν πράγματα που
μποροῦσε νά καλύτερέψουν; Στά μαθήματα δαίχνουν ὅλοι οἱ συμμαθηταί σας τήν
προσπάθεια που χρειάζεται, ἡ προσπαθοῦν μερικοί γά περᾶσουν τήν ὥρα τους μέ
ἀστεῖα; Στήν προκορασμένη γιά τά μαθήματα υπάρχει ὀλληλοβοήθεια; Ὅταν ἁρω-
στήσει κανείς ἡ ἔχει κάποια ἄλλη ἀνάγκη υπάρχει ὀλληλεγγύη; Ἐπας πολύ φτω-
χός παραδείγματος χάριν, συμμαθητής μας, εἶναι σχεδόν γυμνός καί μέ τό κρδο
κινδυνεύει νά ξεπαγιάσει. Ἐνδιαφερόμενα γι' αὐτόν; Καί τόσα καί τόσα ἄλλα.

Στις συντροφιάς μας πῶς εἶμαστε; Ὑπάρχει μὲ ἀντὶδοσφαίρα καλωσύνης καὶ ἀνωτερότητος ἢ ὁ καθένας προσκοθεῖ μὲ χυδοῦτο τρόπο νὰ εὐχαριστήσῃ μόνον τὸν ἑαυτοῦ, ἀδιαφορῶντος γιὰ τοὺς ἄλλους; Τίς μικροχυρὲς εἴβῃ μας τίς ποίροισμας μὲ τοὺς ἄλλους; Θελήσαμε μὲ φρόν. νὰ μὴ φῶμε ἐμεῖς κομποῦρι, γινώσκ. τὸ προσφέρουμε σὲ κάποιον, καὶ τὸ στερεῖται διαρκῶς; Στερηθήκαμε γιὰ λίγη ὥρα τὸ εὐεχέριον (ῥάε καί νῦν μας ἡ τὸ ἀποδοῦναι καὶ γινώσκ. καί νῦν καί νῦν καὶ ὁ φίλος μας, καὶ δὲ ν. ἔχει τὰ μέσα νὰ τὸ ἀποκτήσῃ;

Τὸ ἴδιο στήν οἰκογένειά μας, στοὺς γνωστοὺς μας, στοὺς ἄλλους ἐργαζόμενους. Δὲν ὑπάρχουν πρόγραμμα, καὶ θάλασσε νὰ διορθωθῇ; Ἀρχίσουμε ἐμεῖς κομποῦρι προσκοθεῖν; Ἀς δώσουμε τὸ κομποῦρι καὶ θὰ ὑπάρξουν καὶ ἄλλοι καὶ θὰ μᾶς ἀκολουθήσουν. Ἄλλως τὰ θὰ ἐργασθούμε γι' αὐτὸ δὲν τὸ εἶπαμε;

Δὲν βαρύνεται ὁ κοῦν μερικοῖ, δὲν γίνετε τίποτε. Ὅσο καὶ νὰ προσκοθεῖς δὲν θὰ κατορθώσῃς τίποτε. Ἄδικο πᾶν θὶ κάποιος σου. Ὅπως βλέπετε, οἱ φίλοι μας οὐτότ' ἔχουν παραδοθῇ ἀπόλυτα στή μοιρολατρεία. Δὲν θέλουν ἀγαθόν. Μὴ σιγῇ ὅμως. Νομίζω πῶς ὅτι τὴν ἀρχὴν τὸ ξεκαθαρίσαμε καὶ ὅπως εἶναι δόξα καὶ δουλειά, πῶς χρειάζονται κάποιος καὶ θυσιάζει. Ἀν πρόκειται βέβαια νὰ περὶ τὸν νόμον ἀποτελέσματα σὲ ἀνε-σφύσε καὶ μόλις δὲν τὸ δοῦμε παρατήσουμε καὶ προσκοθεῖται, τότε, βέβαια, δὲν γίνονται τίποτε. Ἡ δὲ φοβηθῶμε μὲ τὴ πρώτη ἀντίδραση καὶ θὰ ξεσηκωθῇ ἐναντίον μας καὶ ἀφίσουμε τὴν προσκοθεῖα μας, τότε εἶμαστε συμφωνοί, πῶς δὲν μπορεί νὰ γίνῃ τὸ πρῶτον. Ἀν ὅμως δὲν ἀποκρίναμε ἀπ' τὴν ἀρχὴν καὶ δὲν δακτυλίσουμε τότε θὰ ἔλθουν καὶ τὰ ἀποταλ' εσματα. Μπορεῖ ν' ἀργήσουν, ἀλλὰ πᾶντως θὰ ἔλθουν. Οἱ προσκοθεῖες μας δὲν θὰ πᾶν χαμένες. Ἀργὸ ἢ γρήγορα θὰ κομποροήσουν. Ἔτσι ἄλλως τὰ ἐγίνε καὶ μὲ τὸν Κύριόν μας. Τὸ ἔλε Του ἐργὸ φαίνεται πᾶν νὰ νοσηγοῦσε πᾶν σὲ ἔλε τοῦ Σταυροῦ, ἐκεῖνο ὅπως καὶ φαίνεται πῶς ἦταν ἡ ἡττα Του, αὐτὸ ἀκριβῶς ἦταν ὁ θρῖς ἀρβός Του. Τὸ ὅτι προχώρησε μέχρι τὸ τέλος, οὐτό τοῦ ἔδωκε τὴ νίκη. Ἐμεῖς θὰ θέλαμε νὰ βροῦμε τὸ πρόγραμμα πρὸ ἐνοῦ καὶ ἀπὸ ὅ, τι τὰ βροῦμε ὁ Κύριος μας; ὁ ἀποτελοῦσε μεγάλη μας ἐξέλιξη. Ἀς προσκοθεῖσουμε νὰ τοῦ ποῖδουμε καὶ οὐτό εἶναι ἀποκατό γιὰ μᾶς.

Ὁ ποιητὴς Ἰερώνθιος